

מ"ת 8297/04/14 - ירון כהן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 8297-04-14 פרקליטות מחוז ירושלים פלילי נ' כהן(עציר) ואח'
תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת נאוה בן אור
המבקש
ירון כהן (עציר) על ידי ב"כ עו"ד ודים שוב ועו"ד מאיה ברקאי
נגד
מדינת ישראל
המשיבה
באמצעות פרקליטות מחוז י-ם עו"ד ענת ארוסי כהן

החלטה

הבקשה שלפניי היא בקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר שניתנה על ידי ב' 22.4.14, ולפיה ייעצר המבקש עד לתום ההליכים נגדו. ההחלטה התבססה על העובדה שבא-כוחו של המבקש דאז לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה על מעורבותו של המבקש באירוע המיוחס לו בכתב האישום ועל דחיית טענתו - על יסוד הראיות לכאורה - לפיה מעורבותו הייתה בגדר הגנה עצמית. מסוכנותו של המבקש נלמדה הן מן המעשים שיוחסו לו בכתב האישום והן מעברו הפלילי הכולל עונשי מאסר לא מבוטלים בעבירות סמים, רכוש ומרמה.

נגד המבקש ושניים מבניו הוגש כתב אישום בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ועבירות אלימות נוספות שהתרחשו, על פי המיוחס בכתב האישום, במהלך תקרית אלימה בינם לבין בני משפחת אילוז, עמה יש למבקש ולמשפחתו סכסוך. 2 הקבוצות נפגשו ברחוב הנמצא בשכונת הר חומה, כשכל אחד מן המעורבים חמוש במוטות ברזל ובסכינים, והחלו לתקוף איש את רעהו. כתוצאה מן המעשים הללו נגרמו לאחד מבני משפחת אילוז חתכים בקרקפת, דקירה בכתף שמאל, דקירה עמוקה במותן שמאל ודקירה בגב התחתון. למבקש נגרמו חבלות בברכיו וגם לשני בניו נגרמו חבלות ממשיות.

שני הבנים, צעירים ללא עבר פלילי, שוחררו על ידי בתנאים מגבילים, ואילו המבקש ובני משפחת אילוז המעורבים באירוע נעצרו על ידי עד לתום ההליכים נגדם.

נגד המעורבים בפרשה הוגשו 2 כתבי אישום נפרדים, האחד נגד בני משפחת המבקש והאחר נגד בני משפחת אילוז. משפטם של בני משפחת אילוז הסתיים לפני ימים אחדים בזיכויים מן העבירות שיוחסו להם על פי כתב האישום והם משוחררים ללא כל הגבלה. פרקליטות המחוז המליצה על הגשת ערעור בגין זיכויים, אולם טרם נתקבלה החלטה בעניין

זה על ידי הגורם המוסמך בפרקליטות המדינה.

משפטם של המבקש ובניו עומד בפני סיום. שמיעת הראיות הסתיימה, והתיק קבוע לסיכומים בפני כב' השופט א' רומנוב ליום 2.4.15.

יצוין כי בקשה של המשיבה להארכת מעצרו של המבקש ב- 90 יום נענתה על ידי בית המשפט העליון (כב' השופט נ' הנדל בבש"פ 8866/14 מיום 1.1.15). בקשה נוספת להארכת המעצר תלויה ועומדת, ואמורה להידון מחר, 26.3.15, בבית המשפט העליון.

בבקשה שלפני טוענים ב"כ המבקש כי חל כרסום בחומר הראיות במובן זה שהתחזקה טענתו של המבקש ובניו להגנה עצמית. בעיקר נשענים הם על אמרות שונות של ב"כ המשיבה בסיכומיה בתיק של בני משפחת אילוז מהם נובע לכאורה כי עמדתה עתה היא שהמדובר בסכסוך אלים שפרץ באשמתה של משפחת אילוז, שהפגיעה והחלה לתקוף באופן קשה את בני משפחת כהן. עוד טוענים הם כי בני משפחת אילוז משוחררים והמדינה לא ביקשה את מעצרו עובר לערעור שתגיש. בנוסף טוענים הם כי חלוק הזמן אף הוא מקהה את המסוכנות, ועל כל אלה המבקש סובל מכאבים עזים בברכיו עקב האירוע האלים נשוא כתב האישום ואינו מטופל כראוי על ידי שירות בתי הסוהר.

לאחר ששקלתי את טענות ב"כ הצדדים, לא מצאתי כי חל כרסום בראיות או שינוי אחר בנסיבות שיש בהם כדי להצדיק היעדרות לבקשה.

ב"כ המבקש הפנה אותי לציטוטים מתוך הסיכומים במשפטם של בני משפחת אילוז, במגמה לשכנע אותי שהמדינה מדברת בשני קולות. לא השתכנעתי כי זה המצב ומכל מקום אין זה נכון, כי מותב זה ידון עתה בהערכת עמדתה של המשיבה בתיקם של בני משפחת אילוז אל מול הסיכומים הצפויים בתיקם של בני משפחת כהן. כפי שהסבירה ב"כ המשיבה בטיעון לפני, אין המשיבה חולקת על כך שהאירוע התחיל תוך שבני משפחת כהן הופתעו. אולם מכלול הראיות מלמד כי המדובר בתקיפות הדדיות מטעם שני המחנות, שאין במסגרת הגנה עצמית. עוד מציינת היא כי מפסק הדין המזכה של בני משפחת אילוז עולה כי כב' סגן הנשיא דרורי סבור כי האשמה המרכזית באירוע החמור נופלת על כתפי בני משפחת כהן. בהקשר זה יוער, כי ב"כ המבקש לא טענו בפני כי יש בממצאים שבפסק הדין האמור כדי לכרסם בחומר הראיות הקיים נגד המבקש.

מכל מקום במצב הדברים האמור לא ניתן להגיע למסקנה בדבר כרסום בראיות מבלי שבית המשפט ייחשף למלוא חומר הראיות ויעריך את מהימנותן של העדויות - מה שאין שופט המעצרים אמור לעשות. אין המדובר בכרסום בראיות העולה מעצמו מן החומר ואשר גם שופט שאינו חשוף לעדויות יכול להתרשם ממנו במסגרת הבחינה הלכאורית של מצב הדברים. לא למותר להעיר, כי כעולה מהחלטתי מ-10.4.14, במסגרתה דנתי בראיות לכאורה נגד בניו של המבקש ונגד בני משפחת אילוז, שמרו כל המעורבים על זכות השתיקה במהלך חקירתם במשטרה, כי כל המעורבים, הן בני משפחת כהן והן בני משפחת אילוז, היו מצוידים בכלי משחית, משל היה זה ציוד שגרתי שאדם נושא עמו במכוניתו, וכי מהאזנות הסתר שבוצעו לבני משפחת כהן במכוניתם עולה כי הם מודים באלימות חמורה שנקטו כלפי בני משפחת אילוז במהלך

הקטטה.

כך באשר לטענה בדבר הכרסום בראיות.

איני סבורה כי יש בעובדה שבני משפחת אילוז משוחררים כדי להשפיע על החלטתי בבקשה שלפניי. אכן המשיבה לא ביקשה את מעצרו במסגרת ערעור שהיא שוקלת להגיש ואין תמה בכך, שהרי אין המדובר בהחלטה שניתן לקבלה בתוך ימים ספורים, ומתחייבת שקילה מעמיקה של הראיות ושל ממצאי בית המשפט. בנסיבות אלה, ומשזכו בני משפחת אילוז לא סביר היה לבקש את המשך מעצרו לשם שקילת הגשת ערעור.

אשר לחלוף הזמן - המדובר במשפט העומד בפני סיום כאשר מהחלטת בית המשפט העליון מיום 1.1.15 עולה כי נחה דעתו באשר לקצב התקדמות המשפט על אף ביקורת שהשמיע ביחס להליכים להוצאת תעודת החיסיון. לכך יש להוסיף, כי על פניו נראה שהמשפט התנהל על פני מס' ישיבות רב מן הצפוי בשל קו הגנה רחב שחרג הרבה ממסגרת האירוע וביקש להעמיד בפני בית המשפט תשתית עובדתית הקשורה ליחס המשטרה כלפי בני משפחת כהן וכיוצא באלה עניינים שאינם קשורים באירוע עצמו. עוד יש לציין כי במהלך התקופה מאז שנעצר המבקש הוא ריצה, במסגרת מעצרו, 5 חודשי מאסר שהוטלו עליו בגין עבירת איומים כלפי בני משפחת אילוז. מן העובדות שהובאו לפניי על ידי ב"כ המשיבה, ובניגוד לטענת ב"כ המבקש, אין המדובר באירוע מינורי. המדובר באירוע שהתרחש 5 ימים לפני אירוע התקיפה נשוא התיק הנדון ובמסגרתו הגיע המבקש ביחד עם אדם נוסף לעסק המצוי בבעלות משפחת אילוז, התנהגו באופן מאיים כלפי המוכר כשהאדם הנוסף שהתלווה למבקש היה רעול פנים. עובדה זו משליכה הן על הטענה בדבר חלוף הזמן והן על הטענה בדבר הקהיית המסוכנות לה טוענים ב"כ המבקש.

אשר לכאבים בברכיים מהם סובל המבקש, נראה כי עניין זה יכול וצריך להיות מטופל במסגרת עתירה - ככל שב"כ המבקש סבורים כי הטיפול הרפואי לו זוכה המבקש אינו ראוי. במסגרת דיונית זו לא הוצגו בפניי נתונים שיש בהם כדי להשפיע על החלטתי. מכל מקום, אני מפנה את תשומת ליבו של שירות בתי הסוהר לטענה ולמתחייב ממנה.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

המזכירות תמציא את העתק ההחלטה לב"כ הצדדים ולשירות בתי הסוהר.

ניתנה היום, ה' ניסן תשע"ה, 25 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.